

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.35/2025/10. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2025. szeptember 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján 2025. október 7. napján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2024. december 13. napján kihirdetett, 16.B.21/2023/100. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A vádlott terhére megállapított testi sértés büntettének kísérleteként (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) értékelt cselekményt emberölés büntette kísérletének (Btk. 160. § (1) bekezdés) minősíti.

Ezért és a terhére rótt további bűncselekményekért halmazati büntetésül a vádlottal szemben kiszabott börtön fokozatú szabadságvesztés tartamát 4 (négy) évre súlyosítja, mellékbüntetésül 3 (három) évre eltiltja a közügyek gyakorlásától.

Mellőzi a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére, a pártfogó felügyelet elrendelésére és a magatartási szabály előírására vonatkozó rendelkezéseket.

Megállapítja, hogy a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy mellőzi a rendbeliségre történő utalást, valamint a vádlott 2023. július 5. napjáig lakóhelyhez kötött bűnügyi felügyelet alatt állt.

I n d o k o l á s

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2023. július 6. napjától 2024. december 5. napjáig tartó nyilvános tárgyalássorozat alapján meghozott és 2024. december 13. napján kihirdetett 16.B.21/2023/100. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét 1 rendbeli testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat), 1 rendbeli személyi szabadság megsértésének büntettében (Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont), valamint 1 rendbeli zaklatás vétségében (Btk. 222. § (1) bekezdés) állapította meg, ezért őt halmazati büntetésül 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Egyúttal elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét, magatartási szabályként írva elő számára, hogy a bűncselekmény sértettjeitől, továbbá azok hozzátartozóitól bármilyen módon, formában tartsa távol magát.

A bíróság rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, a vádlott által letartóztatásban, illetőleg lakóhelyhez kötött bűnügyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a büntetőeljárás során biztosított bűnjelek további sorsáról, illetőleg a büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költség vádlott általi viseléséről.

[2] A fenti elsőfokú határozat ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosításáért jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhébb büntetés kiszabása érdekében terjesztettek elő jogorvoslati kérelmeket.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.15/2024/8-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Rámutatott arra, hogy a védelmi fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat terjedelme teljeskörű, az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértést nem vétett, azonban ítéletszerkesztési hiba folytán hiányzik az ítélet indokolásából a vádra történő utalás és a vád szerinti minősítés feltüntetése, ezen hiányosságok azonban pótolhatóak.

Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat a vádlott védekezésének elemei mentén egyenként és összefüggésükben is megvizsgálta, helytállóan értékelte, az általa megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban sértettl sértett vallomásaira figyelemmel a tényállás részévé szükséges tenni azon megállapítást is, miszerint „a vádlott, miután a gázspraytől könnyező sértett sikertelenül próbált az ajtón kijutni, a sértett és az ajtó közé állt, és nyugodt hangon közölte a sértettel, hogy „megöllek”.”.

Mindemellett a törvényszék a II. tényállásrész is részben hiányosan állapította meg, mert nem rögzítette a vádlott által elküldött üzenetek szövegét, az ebben megmutatkozó részleges megalapozatlanság azonban ugyancsak kiküszöbölhető a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján azzal, hogy a másodfokú bíróság a tanú4nak Viber alkalmazáson keresztül küldött 13 üzenet szövegét az ítéleti tényállás részévé teszi, abba beemeli.

[4] Az ügyészi álláspont szerint a terhelt bűnösségére vont okszerű következtetés mellett a minősített személyi szabadság megsértésének büntette és a zaklatás vétségének minősítése törvényes, a sértettl sértett sérelmére elkövetett bűncselekményt azonban a törvényszék téves jogi következtetések levonása útján értékelte testi épség elleni cselekményként, konkrétan életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleteként.

Utóbbiak körében utalt arra, hogy a vádlott két támadásra alkalmas eszközt is használt, a gázspray használatával ugyan nem tette védekezésre képtelenné a sértettet, annak védekezését azonban gyengítette, a második eszközként használt bicska pedig tipikus eszköze az emberölésnek – nyilvánvalóan az alkalmazott testtájéktól is függően.

A vádlott tudatosan, célzottan a nyaki régióban ejtett metszett sérülést, ezen területen a hétköznapi élettapasztalat szerint is bármilyen, akár kis erejű metszett sérülés okozhat életveszélyt eredményező, vagy akár halálos kimenetelű eredményt is. Nyilvánvalóan az elkövetés közben vagy azt követően, szándékra utaló komoly kijelentéseknek is súlya van, az ölésre történő kijelentés nem felfokozott indulati állapotban, hanem nyugodt hangon hangzott el, az előzményekből fakadóan a sértett felé fennálló rendkívül negatív viszonyulás, a vádlotti személyiségből fakadó robbanásszerű megnyilvánulásokkal, a tárgyi tényezők vizsgálat mellett annak megállapításához kell hogy vezessen, hogy adott pillanatban a vádlott tudata a sértett halálának lehetséges bekövetkezését átfogta, magatartása a sértett megölésére irányult, a halálos eredményt kívánta, cselekménye emberölés kísérletének minősül.

[5] A büntetés kiszabása körében az elsőfokon alkalmazott szankciót rendkívül súlytalannak ítélte, rámutatva arra, hogy a helyes minősítés mellett a büntetés kiszabása során figyelembe veendő középérték 13 évre emelkedik.

Az elkövetési körülmények a vádlott gátlástalanságát, fokozott társadalomra veszélyességét jelzik, az időmúlás nyomatéka adott körülmények között elenyésző, a kísérleti szakban maradás nagy nyomatékú enyhítő körülmény azzal, hogy a kísérlet távoli volt és befejezetlen.

Az ügyészi álláspont szerint a vádlott által az elsőfokú ítélethirdetést követően tanúsított elfogadhatatlan magatartás már a szólásszabadság elvének kereteit is túllépte, a terhelt a büntetőeljáráshoz gátlástalanul viszonyult, az elsőfokon kiszabott szankció a speciál prevenciós célok megvalósítására is alkalmatlan.

Fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla nyilvános ülésen eljárva a törvényszék fellebbezéssel támadott határozatát a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a tényállás korrekciója mellett változtassa meg, a vádlott terhére rótt cselekményt emberölés büntette kísérleteként (Btk. 160. § (1) bekezdés) minősítse, a vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, tiltsa el a közügyek gyakorlásától, megállapítva, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[6] A fellebbezésének írásbeli indokolásában a terhelt meghatalmazott védője a személyi szabadság megsértésének büntette, a zaklatás büntette alól elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan utóbbi cselekmény enyhébb minősítését, a testi sértés elleni cselekmény vonatkozásában ugyancsak annak enyhébb minősítését indítványozta az álláspontja szerint kiegészítésre és megváltoztatásra szoruló ítéleti tényállás alapján.

A széleskörű bizonyítás lefolytatása ellenére a tényállás hiányosan taglalja a vádlott cselekmény előtti személyi körülményeit (munkamorálja, külföldön élő ikertestvéréhez való mély kötődése, a mérgező munkahelyi környezet, a cégtulajdonos szexuális zaklatása, és tanú2 zaklató magatartása).

Erre tekintettel a tényállás kiegészítendő az amerikai vízum elnyerésével, ennek ellenére a szabadsága kiadásának munkáltatói elutasításával, a rendkívüli munkaterhével, tanú2 bizarr, extrém tartalmú üzeneteket tartalmazó zaklató magatartásával, a vádlottnak tanú4ral folytatott

viszonyával, a munkáltatói egyeztetés eredménytelenségével, amelyet a vádlott kudarcként élt meg.

[7] Hivatkozott a védelem az igazságügyi pszichiáter, illetőleg pszichológus szakértői vélemények közötti feloldatlan ellentmondásra, az előbbi szerint a vádlott realitásérzéke megtartott volt, míg az utóbbi értelmében a vádlott realitásértéke patológiás volt. A védelem nem kapott választ az eljárás során arra a kérdésre, hogy a krízishelyzetben lévő, pszichiátriai kezelés alatt álló és az adott időszakban régi gyógyszerét elhagyó és bizonytalan hatásmechanizmusú új gyógyszer szedésébe kezdő vádlottra milyen hatást gyakoroltak a cselekmény előtti közvetlen események.

Ilyen módon a szakértői vélemények helyességéhez – ellentmondásosságuk okán – nyomatékos kétség fér.

Ezzel összefüggésben sokadszorra kifogásolta az új, Escitil nevű gyógyszer mellékhatásainak figyelmen kívül hagyását.

[8] Utalt a védelem arra is, hogy a cselekmény után több mint két héttel lefoglalt 6 centiméter pengehosszúságú, 1,3 centiméter pengeszélességű bicska vonatkozásában semmi sem bizonyítja, hogy az elkövetés eszköze lett volna, a tanúk meghallgatásakor nem az erről a késről készült fotókat, hanem az igazságügyi orvosszakértő kirendeléséhez mellékelt 3 centiméter pengehosszúságú zsebkést ábrázoló fotó került elé társra, a két eltérő bicska paramétereit az eljárás során senki nem vizsgálta, minden ezzel kapcsolatos ítélet indokolási rész pusztá feltételezés. Mindemellett hiányos a sértett sérüléseinek leírása is, jóllehet elengedhetetlen lett volna annak rögzítése, hogy milyen hosszú, milyen széles, milyen mély a metszett sérülés és a nyak mely részén helyezkedik el, mely távolságra a verőerektől, illetőleg a visszerektől.

A védelem által részletesen idézettek és indokoltak szerint sértett1 sértett tanú szavahihetőségét is megdőltnek kell tekinteni, nevezett vallomása szerint tele fűjták a szemét paprikasprével, a kezét végig az arca elé tartotta, ennek ellenére a második vallomásában már pontosan be tudott számolni arról, hogy a vádlott részéről milyen támadások érték. Az első és a második tanúvallomásának tartalma több ponton nem egyeztethető, mindemellett pedig a vádlott szavahihetőségét egyetlen bizonyíték sem cáfolja.

[9] A védelmi álláspont hosszan részletezte az elsőfokú ítélet indokolásában általa kimutathatónak vélt ellentmondásokat, aminek eredményeképpen tanú2 tanúvallomását hiányosnak, tanú3 tanú nyilatkozatait megfélelmi kényszertől vezérelteknek, eltúlzottaknak és dramatizáltaknak tartotta, utóbbi tanú véleménynyilvánítást tartalmazó vallomásrészeinek, továbbá a sértetti képviselő egyes tárgyalási megnyilvánulásainak, valamint tanú7 őrnagy hivatkozott feljegyzése tartalmának kirekesztését indítványozta.

[10] A személyi szabadság megsértésével összefüggésben azt emelte ki, hogy az ajtó bezárását követően a kulcs a zárban maradt, így a sértettnek lehetősége volt az ajtót kinyitni. E körülményből következően a terhelt szándéka nem a sértett személyi szabadságának megsértésére irányult, ez utóbbi esetben ugyanis a bezárást követően biztosan kivette volna a

zárból a kulcsot. Adott körülmények között az ajtó bezárása szokás volt közöttük, másrésről a vádlott dokumentált kényszerbetegsége vezetett a kulcs kétszeri ráfordításához. Ugyanakkor abban az esetben, ha mégis megállapításra kerül a személyi szabadság megsértése, annak aljas indokból történő elkövetése nem foghat helyt, hiszen védenca lényegében csak elégtételt kívánt venni a rajta esett sérelem miatt, s haragos indulat hatása alatt cselekedett, amelyet az ítélkezési gyakorlat nem minősít önmagában aljas indokból elkövetettnek.

[11] Az összes körülmény értékelése alapján az ügy tárgyát képező bicska félig nyitott állapotban alkalmatlan volt súlyosabb sérülés okozására, a cselekmény helyes minősítése tehát legfeljebb könnyű testi sértés vétsége. Emellett a megfelelő szakértői vizsgálatok hiányában az sem állapítható meg ítéleti bizonyossággal, hogy a helyszínen elvett zsebkéssel okozták a sértett sérüléseit.

A körülmények alapján nem vonható olyan következtetés, hogy a vádlott szándéka akár eshetőlegesen akár a ténylegesen általa okozottaknál súlyosabb sérülések előidézésére irányult.

A zaklatással összefüggésben a védelmi álláspont szerint az állapítható meg, hogy a vádlott 2022. július 22. napján csupán egy zenét küldött a sértettnek, a következő üzenet egy fotó volt, ahol a küldés dátuma nem állapítható meg, azon egy tollal írt bejegyzés, dátum szerepel, amelynek valóságtartalma nem ellenőrizhető. A következő pársoros üzenetek pedig 2022. június 2. napján érkeztek. Fentiek miatt a szükséges tényállási elemek, a rendszeresség és a tartósság nem állapítható meg, ezért védenca zaklatás vétsége alól bűncselekmény hiánya miatt történő felmentésének van helye.

[12] A büntetés kiszabása körében a védelem kitért arra, hogy a vádlott személyiségszerkezetére figyelemmel önmagában az eljárás, a tárgyalásokon történő jelenlét már egy előrehozott büntetéssel ért fel. Az eljárás során a védencének erősebb altató felírására, majd az adag duplázására, az antidepresszáns adag megemelésére is szükség volt, miképpen több nyugtatóra is. A vádlott továbbra is folyamatos gyógyszeres és terápiás kezelésre szorul, nála jelenleg is fennáll a nem organikus inszomnia, időnként mély depressziós állapot és generalizált szorongás, elvesztette a szakmabeli állását, az egzisztenciális helyzete ellehetetlenült.

A fentiekre figyelemmel az ügyészség által indítványozott letöltendő börtönbüntetés eltúlzott szankció, a büntetés-végrehajtás körülményei között a vádlott számára egyéni terápia nem biztosítható.

Mindemellett a szakmájában történő elhelyezkedés kivételével a személyi körülményei időközben rendeződtek, szüleivel és testvérével is jó a kapcsolata. Összességében az individualizáció elve alapján védencével szemben olyan büntetés kiszabása indokolt, amely nem eredményezi a rendeződő életéből és az életének értelmet adó családi kapcsolataiból való teljes kiszakadást.

A bíróságnak egy felfüggesztett tartamú szabadságvesztés kiszabása esetén lehetősége van pártfogót kirendelnie, és annak eljárása keretében a megfelelő intézkedések megtehetőek a büntetési célok elérése érdekében.

[13] A vád és védelem képviselői a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédekben is fenntartották az írásbeli nyilatkozataik tartalmát. Az ügyészség képviselője a tényállás általa indítványozott többirányú korrekciójának eredményeként a vádlott terhére rótt cselekmény emberi élet elleni irányultságát és ennek következményeként élet elleni bűncselekmény megállapításának a szükségességét emelve ki az elsőfokon alkalmazott joghátrány súlytalanságára hívta fel a figyelmet. A védelem képviselője fenntartva a jogorvoslatának írásbeli indokolásában foglaltakat, a testi sértési cselekménnyel érintett sértett szavahihetetlenségére, a sértetti sérülések rögzítésével, jellegével és elhelyezkedésével kapcsolatos anomáliákra, a terhelti cselekmény eszközül szolgáló kés szakértői vizsgálatának hiányára, illetőleg az elmeorvosi és a lélektani szakértői vizsgálati eredmények kollíziójára, és az ezek közötti ellentmondások feloldásának szükségességére mutatott rá.

A fentiekkel kapcsolatos ténybeli és jogi álláspontját ismételten összegezve lényegileg az első fokon kiszabott büntetésnek megfelelő joghátrányok alkalmazására tett indítványt a súlyosításra irányuló ügyészi indítvány elutasítása mellett.

Az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a vádlott az elsőfokon előterjesztett védekezésének lényegét ismételte meg, újfent kitérve az aktuális munkahelyi légkör toxikus jellegére, a cég tulajdonosával folytatott szexuális kapcsolatára, a rá aktuálisan háruló rendkívüli munkateher tényére, közvetlen főnökének munkaidőn túli, felkavaró tartalmú üzeneteire, rendszeres telefonhívásokkal történő zaklatására, a nála a depresszióra való hajlamot, illetőleg az öngyilkossági késztetéseket visszaszorító, ellenben a kifejezett agressziót szülő új gyógyszer, az Escital hatásmechanizmusára, amelynek következménye az volt, hogy rá nem jellemző, énidegen magatartást tanúsított, ekkor azonban a gyógyszer „dolgozott benne”.

Csatlakozva a védője által előadottakhoz ugyancsak kiemelte, miszerint az eszközös támadással érintett sértett nem szavahihető, állításaira valósághű tényállás nem alapítható.

[14] Az ítéltábla az előterjesztett többirányú fellebbezések tartalmára, a benyújtott jogorvoslati kérelmek írásbeli indokolásában foglaltakra, a fellebbviteli főügyészségi átirat tartalmára, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen a felek által előadottakra figyelemmel a jogorvoslati kérelmekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet az azt megelőző eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörűen felülbírált. A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozatlansági okot, illetőleg perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírlatának akadályát képezte volna.

Mindemellett azonban megállapítható, hogy csekély jelentőségű és nyilvánvalóan nem érdemi kihatású eljárási szabálysértést eredményezően ítéletszerkesztési hiba folytán hiányzik az ítélet indoklásából a Be. 561. § (3) bekezdés a) pontja szerinti követelmény teljesítése, azaz a vádra történő utalás, és a vád szerinti minősítés feltüntetése. Utóbbiak másodfokú bíróság által történő rögzítése útján azonban ezen ítéletszerkesztési hiba kiküszöbölhető volt.

[15] A rendelkezésre álló iratanyag alapján megállapítható, hogy a széles körben és minden szükséges vonatkozásban beszerzett bizonyítékhalmoz tárgyalás anyagává tételére az eljárás során perrendszerűen került sor, az eljárás bíróság alapos tevékenysége folytán minden olyan bizonyíték a tárgyalás részévé vált, amely a tényállás megalapozott megállapításához elengedhetetlen volt, a törvényszék az irányadó történeti tényállást teljes egészében felderítette, s azt túlnyomó részében helyénvaló módon állapította meg. Megfelelő mélységig foglalkozott mindazokkal a személyi, tárgyi és szakértői típusú, valamint okirati jellegű bizonyítékokkal, amelyek az ügy meghatározó jelentőségű tényezőiként alkalmasak voltak arra, hogy a törvényes bizonyítékkértékelés alapjául szolgáljanak. Az elsőfokú bíróság az összes olyan körülményt kellő részletességgel számba vett és értelt, amely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése szempontjából az érdemi kérdések körülbekintő tisztázásához szükséges volt, a vádlott védekezésének összetevői figyelembevételével aprólékosan megvizsgálta, kimerítő jelleggel elemezte és egymáshoz is kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy ténylegesen mely hitelt érdemlő bizonyítékokra alapította a történeti tényállást.

[16] Az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte a terhelt védekezésében, előadásaiban foglaltakat, az egyes rá nézve terhelő tartalmú tanúvallomásokban részletezett körülményekre, illetőleg a szakértői véleményekben foglalt megállapításokra tett magyarázatait. Részletesen elemezte a bírósági eljárás során, illetőleg a nyomozati szakban tett, több esetben eltérő, ellentmondásokat felmutató vallomásait és hivatkozásait. A nyomozati szakban, az első nyilatkozataiban a vádlott szót sem ejtett a tanú4-ral fennállt szexuális kapcsolatáról, a későbbi vallomásaiban ezt fokozatosan módosította, és a tárgyalási szakban eljutott azon nyilatkozata megtételéhez, hogy a cég tulajdonosával kialakult szexuális kapcsolata az erőszakon alapult, őt tanú4 több alkalommal is megerőszakolta. Mindemellett a vádlott a büntetőeljárás során a terhére rótt kékes támadás körülményeivel, az annak során véghez vitt cselekvőségével összefüggésben is különféle állításokat tett.

A fentiekre figyelemmel önmagában a több vonatkozásban is változó tartalmú terhelti védekezésre ítéleti tényállás nem volt alapítható, az irányadó történeti tényállás megállapítása körében a vádlotti előadások hitelt érdemlő bizonyítékként csak azon részükben voltak figyelembe vehetőek, amelyekben azokat az eljárás egyéb hitelt érdemlő adatai megfelelően alátámasztottak, vagy legalábbis nem cáfoltak minden kétséget kizáróan.

[17] Az elsőfokon eljáró bíróság a fentiekben túlmenően széleskörű tanúbizonyítást is lefolytatott, és azzal összefüggésben helytálló értékelésben részesítette a büntetőeljárás során kihallgatott tanúk nyilatkozatainak releváns tartalmát. Ezen belül az ügy eldöntése szempontjából meghatározó jelentőségű bizonyítékot jelentett a két sértett büntetőeljárás során rögzített vallomása, valamint a kékes támadást követően annak egyes körülményeit, illetőleg utóéletét közvetlenül észlelő tanúk büntetőeljárás során rögzített vallomása (sértett1, tanú4, tanú2, tanú3 nyilatkozatai), amelyeknek értékelésével összefüggésben az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést arra, hogy ezen nyilatkozatok főbb elemeikben, az ügy eldöntése szempontjából releváns tények vonatkozásában következtetések, egybehangzóak, és ebből adódóan hitelt érdemlőek voltak.

sértett1 sértett valamennyi vallomástétel alkalmával érdemben azonosan adta elő az általa ismert történéseket, a megtámadásának körülményeit, a vádlottal és munkatársaival fennállt

kapcsolatrendszerét, ezen nyilatkozatok között csak olyan jelentéktelen eltérések mutathatók ki, amelyek a sértett szavahihetőségét nem ingatták meg, nevezett pontosan beszámolt az őt ért eszközös támadás pontos lefolyásáról, az általa az eszközről adott leírás megfeleltethető az elkövetési eszköz paramétereinek, illetőleg annak használati módjával kapcsolatos beszámolója pedig az őt ért sérülések jellegének. Beszámolt az általa elszenvedett azon négy, elkülöníthető sérülésről, amelyeket az igazságügyi orvosszakértő a rendelkezésre álló fényképfelvételek alapján azonosítani is tudott. Nincsen semmiféle ellentmondás a sértett által megjelölt vádlotti támadási irányokról, az általa elszenvedett sérülések is igazolják, hogy a támadás iránya egyértelműen a sértett nyaki, illetőleg feji régiója volt. A sértett már a nyomozás során is kiegyensúlyozott, tárgyilagos és egyes részleteiben a vádlotti hivatkozásokat is alátámasztó vallomást tett.

A fentebb nevezett többi tanú szavahihetősége sem kérdőjeleződött meg az eljárás során. Az eljárás tárgyául szolgáló cselekményekkel összefüggésben előadásaik lényegileg egybehangzóak és következetesek voltak, a vádlott általuk észlelt magatartásának, cselekményeinek felidézésekor a tárgyilagosság hiánya nem volt tapasztalható, tanú2 tanú nem tagadta a részéről a munkaidő leteltét követően több alkalommal a vádlott irányában kezdeményezett telefonbeszélgetések, hosszabb-rövidebb üzenetváltások megtörténtét, míg tanú4 az eljárás során kifejezetten elismerte a vádlottal létesített szexuális kapcsolata tényét. Az elfogulatlan és érdektelen tanú3 tanú vallomásának hiteltérdemlőségéhez sem férhetett kétség. Annak a körülménynek, miszerint az elkövetés napján a vádlott lelkiállapotát a vele kapcsolatba kerülő tanúk eltérően írták le, egyértelműen a vádlott személyiségében és magatartásában rejlő okai voltak, a munkáltatói egyeztetés valóban feszült légkörben folyt le, ezt követően azonban a vádlott valamennyi érintett számára érzékelhetően higgadtan és nyugodtan viselkedett egészen a késes támadása megkezdéséig. Az utóbbiakkal kapcsolatos eltérő tanúnyilatkozatok tehát az érintett szemtanúk szavahihetőségét nem érintik.

Utóbbiakra figyelemmel a fentiekkel összefüggésben a védelem elsőfokú bíróságától eltérő bizonyítékértékelése, annak szempontrendszere nem foghat helyt.

[18] Az elkövetés eszközének azonosításával, annak kialakítása jellemzőivel, főbb jellegzetességeivel összefüggésben az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel (elsőfokú ítélet [78] bekezdés) a másodfokú bíróság a maga részéről mindenben egyetértett, nem lehet vitássá tenni, hogy a helyszínen a vádlottól lefoglalt, illetőleg a mintegy két héttel később a házkutatás során rögzített két bicska közül melyik volt az elkövetési eszköz, annak méretezésével és főbb jellemzőivel a sértett1 által adott leírás mindenben egyeztethető volt, a konkrét elkövetési eszköz fizikális paraméterei pedig ismertek, kellő pontossággal rögzítettek, ezek, illetőleg a kés kialakítottsága, jellegzetességei a rendelkezésre álló fotódokumentációról aggálytalanul ellenőrizhető. Az elkövetéshez használt eszköz a vádlott bal kezéből félig nyitott pengérésszel került biztosításra, a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy az ugyancsak az általa kifújt gázspray hatása alatt álló vádlottnak a támadást megelőzően nem sikerült a pengét teljes mértékben kikattintania (kinyitnia), vagy esetleg azt már a használatot követően kísérelte meg a megfékezését megelőzően becsukni. Az utóbbiak tekintetében fennálló bizonytalanság semmilyen módon, semmilyen elfogadható logikai okfejtés útján nem értékelhető a vádlott javára.

[19] Az igazságügyi orvosszakértői vélemények és a szakértő tárgyalási kiegészítései alapján a sértett1 sértett által az elszenvedett sérüléseiről adott leírás igazságügyi

orvosszakértői eszközökkel is igazolható és validálható volt, a rendelkezésre álló iratok és a fényképfelvételek felhasználásával rögzíteni lehetett, hogy az 1. és 5. fényképfelvételeken látható, nyakon elhelyezkedő leragasztott seb egy olyan metszett sérülést takart, amelynek elhelyezkedése az életveszélyt vagy a halált okozó sérülés bekövetkezésének lehetőségét is magában hordozza, a 6. fényképfelvételen látható, a fülcimpa mögötti területen elhelyezkedő sebzés valójában egy hámphorzsolós, hámkarcolós sérülés lehet, a 3. és 4. fényképfelvételeken látható kisujjon keletkezett sérülés ugyancsak metszett sérülésként jellemezhető, illetőleg a 2. és 7. felvételeken szereplő, a bal állcsont középső részén elhelyezkedő, fordított L alakú sérülés nem szúrt, hanem hámkarcolós sérülés, amelyet akár egy hegygel rendelkező tárgy, egy kés hegye vagy éle is előidézhett. Utóbbiakat a sértett által adott sérülés leírással egybevetve kizárólag az a következtetés vonható le az ismert körülmények összességében történő értékelése alapján, hogy a vádlotti késes bántalmazás következtében az érintett sértett legalább négy elkülöníthető helyen szenvedett sérüléseket a vádlottól az elkövetés után elvett eszköztől származóan.

Az orvosszakértői vélemény alapján az sem kétséges, miszerint a nyakon olyan érképletek helyezkednek el felszínesen, amelyeknek súlyos kimenetelű, akár végzetes jellegű sérülése már egy viszonylag kisebb erőbehatás érvényesülése esetén is előfordulhat, elsősorban a felszínen futó nyaki visszerek sérüléséből következően. Az utóbbiak szerinti súlyos kimenetelű sérülési folyamat kétfajta hatásmechanizmuson keresztül juthatott volna el az akár halálos végkimenetelig.

[20] Figyelemmel a vádlotti védekezés irányára, az elsőfokon eljáró bíróság kiemelt jelentőséget tulajdonított a vádlott vonatkozásában beszerzett igazságügyi pszichiáter szakértői és igazságügyi pszichológus szakértői vélemények megállapításainak, az orvosi rendelőnyre a vádlott által szedett új gyógyszer, az Escitil esetleges mellékhatásai vizsgálatának, elsősorban fenti témával összefüggésben tanú5 és tanú6 tanúk kihallgatásának, valamint ugyancsak a vádlotti és védelmi sorozatos hivatkozásokra figyelemmel az igazságügyi elmeorvosszakértők és az igazságügyi pszichológus szakértő szóbeli meghallgatása eredményének.

Helytálló bizonyítékértékelése eredményeképpen az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a vádlottnál a cselekmény elkövetésének idején kóros elmeállapot nem állt fenn, az esetében megállapítható személyiségzavar a kóros elmeállapot szintjét nem éri el, ezen állapota gyógyszeres kezelés mellett terápiával megfelelően irányítható, és összességében egyértelműen el kellett vetni azon védekezést, miszerint a vádlott számára felírt Escitil gyógyszer mellékhatásaként jelentkezett az a kiugró mérvű agresszivitás, amely végsősoron a cselekmény elkövetéséhez vezetett.

A tárgyaláson is kihallgatott igazságügyi pszichológus szakértő megállapításai alátámasztották az elmeorvos szakértői vélemény tartalmát. A szakértő hangsúlyozta, hogy a vádlott esetében a pszichoterápia nem elégséges, a kényszeres paranoid gondolatokkal átszőtt, folyamatos pszichiátriai kontrollt igénylő lelkiállapot jellemzi, amely folyamatos gyógyszeres kezelést is igényel, amelyet nem lehet abbahagyni, szüneteltetni vagy öntörvényűen kezelni.

A bizonytalan, több irányban eldőlhető, tökéletlen helyzetek a vádlottban félelmet, dühöt váltanak ki, és ez kifelé fordulással, megmutatom magam törekvéssel párosul. A vádlottra

jellemző személyiségjegyek elősegítették a bűncselekmény elkövetését, a cselekmény vádlott általi megvalósításában visszatükröződnek a rá jellemző személyiségjegyek mellett a kialakult életritmusának jellemzői, a munkahelyi helyzet, a túlterheltség, a munkahely elhagyását követő kapcsolattartási formák, és az ennek keretében korábban tanúsított terhelti magatartás.

Az igazságügyi pszichiáter szakvélemény azon megállapítása, miszerint a vádlott a beállított antidepresszáns és feszültségoldó terápiával egyensúlyban volt, érdemben nem ellentétes azon pszichológus szakértői megállapítással, miszerint a vádlott realitáskontrollja fellazult és ennek következtében hajtotta végre a terhére rótt cselekményt. Az utóbbit a pszichológus szakértő a tesztek alapján állapította meg azzal, miszerint a vádlott viselkedése egyértelműen azt mutatja, hogy elöntötte az indulat, **az addigi realitáskontrollja megszűnt**, de egyébként tud nagyon beszabályozottan is viselkedni, ha akar.

A két szakértői megállapítás tehát nem ugyanazon élethelyzetre vonatkozik, a két megállapítás közötti ellentét relatív, és a pszichológusi következtetés nem érinti a vádlott beszámítási képességének meglétét, vagy annak hiányát. Utóbbi kérdéskörben az irányadó megállapítások megtétele és a szükséges következtetések levonása egyértelműen az igazságügyi pszichiáter szakértői kompetenciába tartozik, ezzel összefüggésben a szakértők mélyreható elemzéssel, részletes indokolás mellett határozott és egyértelmű választ adtak, amelynek irányadó voltát a pszichológus szakértőnek az adott pillanatban az addigi vádlotti realitáskontroll megszűnésére vont következtetése sem befolyásol.

Utóbbiakkal kapcsolatban kiemelendő, hogy a tárgyalási szakban is részletesen meghallgatott szakértő részéről a pszichológia és a pszichiátria szakterülete, kompetencia tartománya megfelelően és határozottan kijelölésre és megkülönböztetésre került, a jelen ügyben is megfelelően alkalmazott tesztvizsgálatokkal az eljáró igazságügyi pszichológus szakértő a vádlott alapszemélyiségének jellegzetességeit, hatásmechanizmusát tárta fel, míg az igazságügyi pszichiáter szakértői vizsgálat a pszichés státusz megjelölésekor az aktuális és hosszmetzeti elemzés eredményeit, az így feltárt tüneteket írta le. A vádlott esetében feltárt személyiségzavart a pszichiátria nem tekinti betegségnek, csak abban az esetben, amennyiben olyan szélsőséges tulajdonságok és tünetek mutathatóak ki, amelyek az elmebetegség szintjét elérik, ez esetben azonban ezek észlelhetőek és rögzíthetőek is.

Az összes rendelkezésre álló körülményt, a vádlotti védekezés valamennyi elemét, a korábbi élettörténetéből, munkatevékenységéből származó valamennyi adatot figyelembe véve az elmeorvos szakértői vizsgálat feltárta, hogy a vádlott milyen problémamegoldó képességgel rendelkezik, miként viseli a különböző élethelyzetekben ránehezedő nyomást, miként dolgozza fel ezen szituációkat; megvizsgálták, hogy kimutathatóak-e esetében pszichiátriai tünetek, illetőleg ezen tüneteknek milyen a mélysége, végső soron pedig határozottan foglaltak állást abban, hogy súlyosságát tekintve személyiségzavara a kóros elmeállapotot meg sem közelíti, a beszámítási képessége teljesnek tekinthető.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság sem tartotta szükségesnek az igazságügyi pszichiáter és pszichológus szakértők ismételt meghallgatását, illetőleg szakvéleményeik kiegészítését.

[21] A fentiekén túlmenően az ítéleti tényállás megállapítása körében az elsőfokon eljáró bíróság helytállóan volt figyelemmel a rendelkezésre álló egyéb okirati bizonyítékok tartalmára, a vádlott és a közvetlen munkahelyi főnöke közötti üzenetváltások tartalmára, a rendőri jelentések, feljegyzések tartalmára, a rendelkezésre álló orvosi dokumentáció adataira.

[22] Összességében megállapítható, hogy a kellő alappal nem támadható bizonyítékértékelés eredményeként megállapított elsőbírói tényállás túlnyomó részt összhangban áll az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az azonban a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint részben megalapozatlan, közelebbről hiányosan megállapított, erre figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alkalmazásával az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján helyesbítésre, illetőleg kiegészítésre szorult az alábbiak szerint:

- miután a felülbírált határozat a jogszabályi rendelkezések ellenére nem tartalmazza az előterjesztett vádra utalást és a vádirati minősítést, az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásának [1] bekezdésében foglaltakat a vádlott személyi adatait megelőzően azzal egészíti ki, hogy a Fejér Vármegyei Főügyészség a 2023. április 1. napján kelt, B.338/2022/19. számú vádiratában Terhelt1 vádlottat 1 rendbeli testi sértés büntetnének kísérletével (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat), továbbá 1 rendbeli személyi szabadság megsértésének büntetnével (Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont), valamint 1 rendbeli zaklatás vétségével (Btk. 222. § (1) bekezdés) vádolta meg.

- az ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállásának [13] bekezdését, annak második mondatát követően azzal a megállapítással egészíti ki sértett1 sértett következetes nyomozati és tárgyalási nyilatkozatai alapján, miszerint a fenti eszközös támadása során a sértett és az ajtó közé helyezkedő vádlott hideg, fojtott hangon közölte a sértettel, hogy „megöllek”.

Ezen túlmenően a fenti bekezdésben megállapított tényállást folytatólágosan azzal a megállapítással is kiegészíti tanú2 következetes vallomásai alapján, miszerint a fenti szituációban a vádlott bal keze ki-be mozgott a sértett tarkója és a válla közötti terület előtt.

- az ítéltábla az elsőfokú ítélet [15] bekezdésében foglaltakat a sértett1 sértett sérüléseiről készült fényképfelvételek alapján tett orvosszakértői megállapítások alapján egyrésről azzal egészíti ki, hogy sértett1 az e bekezdésben feltüntetettekén túlmenően a bal állcsont középső részén elhelyezkedő „L” betűt formázó hámkarcolásos sérülést, valamint a jobb fül hátsó részén a fülcimpa mögötti területen hámhorzsolásos, hámkarcolásos sérülést szenvedett el, másrésről összefoglalóan azt a kiegészítést teszi, miszerint a vádlotti eszközös bántalmazás alkalmas volt a sértett életének kioltására, a halálos eredmény a sértett lélekjelenlétének, elszánt védekezésének, a körülmények szerencsés, véletlenszerű összjátékának, illetőleg a sértett segítségére siető személyek közbelépésének tulajdoníthatóan maradt el.

- az ítéleti tényállás II. pontjában, az elsőfokú ítélet [16] bekezdésében foglaltakat ugyancsak a rendelkezésre álló ügyiratok tartalma alapján a másodfokú bíróság azzal egészíti ki, miszerint a vádlott tanú4nak Viber alkalmazáson keresztül a vonatkozó időszakban összesen 13 üzenetet küldött az alábbi szövegezéssel:

- „A rémálmaid megvalósulása csak ezután jön”,
- „Azt is küldd tovább a nyomozóknak, hányszor dugtál meg és száználmasan gyorsan mentél el, ha te nem én úgyis fogom, 6 barátom segít, a halálom után is pokollá tenni az életed, milyen jó, hogy véletlenül összejöttünk, ugye”,
- „Pedig csak mellém kellett volna állnod, de ahogy te is mondtad a felvételen túl késő”,
- „Annyi mindent nem tudsz, kivel randizik a lányod és miért?”,
- „Én soha senkit nem szerettem szerinted miért te fogyatékos”,
- „valaki meg fog halni hamarosan, és a milliárdos év vállalkozója tanú⁴ az év vállalkozója lesz a gyanúsított”,
- „2 diploma, Neked?! nyilván megvetted”,
- „minden pillanatát élvezni fogom a „jövőnek””,
- illetőleg a vádlott az általa relevánsnak tartott, fenyegető hangulatú, angol nyelvű dalok videoklipjeit is elküldte, azzal, hogy „gondolom angolul sem tudsz eléggé, hogy értsd”.

[23] A fentiek szerinti pontosításokkal és kiegészítésekkel a megállapított tényállás teljes egészében megalapozottá vált, az ítéltábla a fentiek szerint küszöbölte ki az ítélet részleges megalapozatlanságát, ilyen módon a tényállás immár mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, erre figyelemmel az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a helyesbített és kiegészített tényállás alapján bírálta felül.

[24] A megalapozott tényállásból az elsőfokon eljáró bíróság helytállóan vont következtetést a terhelt vonatkozásában a büntetőjogi felelősség mindhárom terhére rótt bűncselekmény tekintetében történő megállapíthatóságára, a vádlott által a sértett1 sértett sérelmére megvalósított bűncselekmény jogi minősítésével összefüggésben azonban nem értett egyet az elsőbírói állásponttal.

[25] Osztotta a másodfokú bíróság azon másodfokú ügyészi jogi álláspontot, miszerint az aljas indokból elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének és a zaklatás vétségének jogi minősítése törvényes, azonban a törvényszék a vádlott terhére rótt testi épség elleni bűncselekményt az alanyi és tárgyi tényezőkből levont téves jogi következtetés útján értékelte pusztán testi sérülés előidézésére irányuló magatartásként.

Az irányadó tényállás alapján kétségtelenül megállapítható, hogy a vádlott a támadása során a sértettel szemben komoly, akár végzetes sérülések okozására, illetőleg egyértelműen a

támadott személy fizikai ellenállásának megtörésére, leküzdésére alkalmas eszközt használt, első lépésként gázspray használatával korlátozta a támadásával szembeni ellenállás lehetőségét, gyengítette a sértett védekezését, majd a kifejezett élel és hegygel rendelkező bicskájával vitte véghez a kétségbeesésében a maga elé emelt kezeivel, illetőleg a támadás előli elmozgással, helyzetváltoztatással is védekező sértettel szembeni cselekményét, a vádlott által használt éles és hegyes eszköz nyilvánvalóan nem pusztán testi sérülés okozására alkalmas, de az alkalmazott testtájéktól függően megfelelő eszköze az ölésre irányuló cselekményeknek is.

A tényállásban írtak szerint a terhelt a gázsprayvel már védekezésében korlátozott, neki háttal álló és éppen az ajtó zárjának kinyitásával elfoglalt sértett nyakán ejtett metszett sérülést, akadálytalanul maga határozva meg az ebben a helyzetben teljesen védtelen sértett elleni támadás jellegét, irányát és módját, azaz az összes körülményből következően nyilvánvalóan célzatosan cselekedett.

A nyak az emberi testnek olyan régiója, amelyen anatómiailag létfontosságú érképletek helyezkednek el kis mélységben a bőrfelszín alatt, ezen a testtájékon a hétköznapi élettapasztalat szerint is bármilyen, akár kis erőbehatású metszett sérülés okozhat életveszélyes vagy annál súlyosabb, akár halálos kimenetelű eredményt is. Ezen első, védekezés hiányában a vádlott szabad belátása szerint véghez vitt támadás az orvosszakértői vélemény megállapítása szerint is alkalmas volt akár az élet elvételére is, az a személy pedig, aki a fenti körülményeknek megfelelően egy ölésre alkalmas eszközzel a fenti testtájékot támadva az életfenntartás szempontjából kiemelkedő jelentőségű területen célzottan metszett sebzést ejt, értelemszerűen már nem képes irányítani vagy kellő ellenőrzés alatt tartani a történések és tette következményeinek alakulását, jelen esetben is csak az összes fennálló körülmény szerencsés alakulásának tulajdoníthatóan maradt el az első metszés következtében a halálos eredmény bekövetkezte. Az utóbbiakat követően pedig az akkor már elszánt védekezésben lévő sértettet a vádlott annak arcára és nyakára irányulóan továbbra is kitarítóan támadta, ennek során hámkarcolásos jellegű sérüléseket okozva a bicska többször el is érte a sértettet, aki a támadások elhárítása során a kezén védekezési jellegű sérülést is elszenvedett. A vádlott a gázspray használatával a sértett védekezési képességét gyengítette, utóbbi ennek ellenére sikeresen hárított el több eszközös támadást is, amelyeknek szándéka szerinti kivitelezésében a vádlottat nyilvánvalóan ugyancsak hátráltatta az általa a légtérbe kifújt gázspray hatása. Utóbbi körülménnyel is magyarázható, hogy a gázspray alkalmazása mellett, illetőleg arra tekintettel a kollégák közbelépéséig a vádlottnak miért nem sikerült a sértetten ténylegesen életveszélyes sérülést ejtenie.

A tárgyi tényezők között jelen esetben kiemelkedő jelentősége van a vádlott cselekménye elkövetése során tett kijelentésének, hiszen a vádlott az erősen könnyező és a körülötte történeteket emiatt korlátozottan észlelő sértett menekülési próbálkozásait látva sem hagyott fel a támadásával, a sértettel a korábbi kérdésfeltevésénél halkabban, ahhoz képest fojtott, hideg hangon közölt „megöllek” kijelentés nem felfokozott indulati állapotban hangzott el, hanem nyugodt hangon, az összes körülmény értékelése alapján a terhelt szándékra utaló ezen kijelentése komoly elhatározást tükrözött, ez lefedte, egyeztethető volt a vádlottat az elkövetésre indító, s annak végrehajtása folyamán fennállott tényleges szándékával.

[26] Az alanyi tényezők körében a vádlottnak a sértett személyéhez kötött, vélt és szubjektíven rendkívül súlyos traumaként megélt sérelméből (mérgezési vád) és a vele is

kapcsolatos munkahelyi körülményekből eredő negatív viszonyulása, a vádlotti személyiségből következő robbanásszerű, „acting out” jellegű megnyilvánulások is megfelelő támpontul szolgálnak a vádlott aktuális tudattartalma megállapításához, tárgyi tényezőként pedig a vádlott által megvalósított cselekmény elkövetési körülményei, a két különböző eszköz sértett elleni kombinált, egymásra épülő használata, a vádlott által okozott sérülés jellege, az életfontosságú anatómiai képleteket magában foglaló testtájékra irányzott sorozatos, kitartó szándékú támadás természete, a sérülések helye, a vádlott által használt egyik eszköz emberi élet kioltására való nyilvánvaló alkalmassága, továbbá az elkövetés közben hangoztatott terhelti kijelentés összességében megfelelően és minden kétséget háttérbe szorító módon igazolja a terhelt élet kioltására irányuló aktuális szándékának fennálltát. Az öltözőbe való bezárkózást követően a vádlott eltökélt szándéka és sorozatos támadása a sértett megölésére irányult, halálának bekövetkezését kívánta, kifejezetten ezen cél elérésére, a sértett életére tört.

Bizonyos megfontolások a sértett életének kioltására irányuló cselekmény előre kitervelten történt elkövetésének megállapíthatósága mellett szólnak (az ismert előzmények, a sértettel való elkülönített együttlét megteremtésére irányuló vádlotti lépések, az ennek során, illetőleg az elkövetést követően a vádlotton észlelt hideg nyugalom, a nála lévő eszközök egymásra tekintettel történő kombinatív és célszerű alkalmazása, közvetlenül az elkövetés után a kizárólag arra kiterjedő védekezés és hivatkozás, miszerint nem előre megfontolt célzattal vette magához az elkövetés eszközeit, hanem azokat mindig magánál hordja), ez azonban tényszerű és egymásra épülő bizonyítékok hiányában a büntetőjogi bizonyosság szintjén nem volt megállapítható.

Mindemellett megállapítható az is, hogy a vádlott által szándékolt eredmény elmaradása kizárólag a terheltten kívülálló tényezőknek, egyrészt a körülmények szerencsés alakulásának, a sértetti helyzetfelismerésnek és lélekjelenlétnek, valamint ezt követően az összességében hatásos védekezésének, végső soron pedig mások közbelépésének és hathatós segítségnyújtásának köszönhetően maradt el.

[27] A sértett személyi szabadságának sérelmével járó, illetőleg a zaklatást megvalósító terhelti cselekmények jogi minősítésével kapcsolatos elsőbírói indokolással túlnyomórészt a másodfokú bíróság is egyetértett, önmagában azonban a feltékenységből, illetőleg a vádlott által állított sértetti magatartás miatti bosszúérzetből történő elkövetés nem minősül aljas indokból végrehajtott cselekménynek, utóbbinak ugyanis kizárólag az a motiváció tekinthető, amelyet a társadalmi közfelfogás kifejezetten elítélendőnek és megvetendőnek tart. Utóbbiakra figyelemmel a személyi szabadság megsértése a vádlott részéről arra tekintettel minősül aljas indokból elkövetettnek, hogy a terhelt ezen cselekményét a sértett sérelmére elkövetendő további, élet elleni bűncselekmény végrehajtásához szükséges feltételek megteremtése végett, annak végrehajthatósága érdekében követte el.

A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a terhelt által elkövetett élet elleni cselekményt a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő emberölés büntette kísérletének minősítette.

[28] A vádlott terhére rótt legsúlyosabb bűncselekmény minősítésének megváltozására figyelemmel új büntetés kiszabása vált szükségessé. Ennek során az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által is helytállóan számba vett és értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre, ekörben tekintettel volt arra, hogy a vádlott javára enyhítő körülményként értékelt időmulás és büntetőeljárás hatálya alatt állás tényének nyomatéka a legsúlyosabb bűncselekmény elévülési idejére tekintettel nem számottevő, a kísérleti szakban maradással kapcsolatban pedig rögzítést igényel, hogy a kísérlet a szándékolt eredményhez képest nyilvánvalóan igen távoli volt, összességében azonban a vádlott a maga részéről mindent megtett a cselekmény befejezettsége érdekében, kizárólag rajta kívülálló okok eredményezték a halálos következmény beálltának elmaradását. Mindemellett a távoli kísérlet kétségtelenül jelentős nyomatékkal bíró enyhítő körülmény.

Osztotta emellett a másodfokú bíróság azon elsőbírói megállapítást is, hogy az adott, és a szakértők által részletezett személyiség szerkezetű vádlott esetében az elmeműködés sajátossága megkönnyítette az élet elleni és egyéb bűncselekmények elkövetését, ezért a vádlott személyiségzavara fokozott nyomatékú enyhítő körülményként volt értékelhető az eljárás során.

[29] A fenti enyhítő és súlyosító körülmények egymásra tekintettel történő értékelése alapján a másodfokú bíróság a törvényszék által kiszabott szankciót indokolatlanul enyhének találta, a legsúlyosabb bűncselekmény jogi minősítésének megváltoztatása mellett a terhelt által megvalósított három bűncselekmény vonatkozásában a büntetés kiszabása során irányadó középérték 13 évre (-1 nap) emelkedik (büntetési tétel: 5-21 év -1 nap).

Fenti körben a másodfokú bíróságnak értékelni kellett, hogy mind a vádlott által megvalósított bűncselekmények konkrét elkövetési körülményei, mind a vádlott által a büntetőeljárás során tanúsított magatartás, az annak során történetekre adott reakciói is a terhelti személyiség fokozottabb társadalomra veszélyességét igazolják.

Ezzel összefüggésben helytállóan mutatott rá a másodfokú ügyészi álláspont arra, hogy a vádlott az elsőfokú eljárás során több alkalommal és az elsőfokú ítélethirdetést követően is az eljárás szereplőit és a tárgyalást vezető bírót is sértő bejegyzéseket tett közzé nyilvánosan a Facebook-on, ezzel a szólásszabadság kereteit rendszeresen túllépte, a vele szemben folytatott büntetőeljáráshoz tehát gátlástalanul viszonyul, sem a generális, sem pedig a speciális prevenció követelményrendszerének nem felel meg a vele szemben elsőfokon alkalmazott joghátrány, annak visszatartó ereje nincs.

[30] A fentiekre figyelemmel a vádlottal szemben hosszabb tartamú és ténylegesen végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása vált indokoltá, ennek keretében azonban a bíróságnak fokozott nyomatékkal kellett értékelnie a vádlotti személyiségzavar elkövetésben játszott szerepével összefüggő, valamint a terhelti szándékhoz képest igen távoli kísérlet megvalósításában megnyilvánuló tényezőket, s mindezekre figyelemmel az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az irányadó különös részi büntetési tétel legkisebb mértéke a büntetés kiszabás elveire figyelemmel is túl szigorúnak mutatkozna az adott személyiség szerkezetű terhelttel szemben, így a Btk. 82. § (1) bekezdésében rögzítettek szem előtt tartásával a másodfokú bíróság a 82. § (2) bekezdés b) pontja alkalmazása mellett 4 évi tartamú börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés alkalmazásával látta elérhetőnek

vádлотtal szemben a büntetési célokat, annak megállapítása mellett, miszerint a vádlott a végrehajtandó szabadságvesztés büntetésből a Btk. 38. § (4) bekezdés eb) alpontja alapján feltételes szabadságra nem bocsátható.

[31] A vádlott terhére rótt szándékos bűncselekmény elkövetési körülményeire figyelemmel a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt terhelt méltatlan a közügyekben való részvételre, ezért a másodfokú bíróság azok gyakorlásától a rendelkező részben foglalt időtartamra, a szabadságvesztés tartamához igazodó mértékben eltiltotta a Btk. 61. § (1) és 62. § (1) bekezdései alkalmazásával, egyúttal mellőzni rendelte a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére, az elsőfokon alkalmazott pártfogó felügyelet elrendelésére és a magatartási szabály előírására vonatkozó rendelkezéseket.

[32] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Be. 599. § (1) bekezdése alapján az előterjesztett jogorvoslati kérelmeket nyilvános ülés keretében elbírálvа a törvényszék fellebbezésekkel támadott ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a tényállás szükséges korrekcióját követően a fentebb részletezett vonatkozásokban megváltoztatta, egyebekben a törvényszék ítéletének további járulékos rendelkezéseit – amelyek törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta azzal, hogy a törvényszék által vétett elírás helyesbítésével, és az ezzel kapcsolatos rendelkezés pontosításával megállapította, hogy a vádlott 2023. július **5. napjáig lakóhelyhez kötött** bűnügyi felügyelet hatálya alatt állt.

Győr, 2025. október 7.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.

Dr. Németh Balázs s.k.

Dr. Papp Krisztina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2024. december 13. napján kihirdetett, 16.B.21/2023/100. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. október 7.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.

a tanács elnöke